

ē delectabile: s; nō cōuertit vt dī in 2° ethi.
¶ Ad p̄mū q̄ dō q̄ honestū dī qd̄ p̄pter se
appetit appetitu rōali qui tendit i id qd̄ ē cō
ueniēs rōni: delectabile at̄ p̄pter se appetit
appetitu sensitiuo. ¶ Ad secūdū dice dum
q̄ diuitie vocātur noīe honestatis s̄m opi
nionē multoz q̄ diuitias honozāt: v̄l in quā
tū ordināt organice ad act^o v̄tutū vt dictū ē

¶ Ad tertiuū dō q̄ itentio Tully'z Amb^o.
est dicere q̄ nihil pōt eē simplr z v̄e vtile qd̄
repugnat honestati: qz o3 q̄ repugnet vltio
fini hoīs qd̄ ē bonuz s̄m rōem: q̄uis possit
forte eē vtile s̄m qd̄ respectu alicuius finis
pticularis: nō at̄ itē dūt dicē q̄ oē vtile in te
cōsideratū p̄tingat ad rōem honesti.

Ad quartū sic proce

dit. Videt q̄ honestas nō debeat poni ps
tpantie. Nō. n. ē possibile q̄ idē resp̄cū eius
dē sit ps z totū. sed tpantia est ps honesti vt
Tullius dicit in 2° rethorice. q̄ honestas nō
ē ps tpantie. ¶ 2° ethicoz dī q̄ vinū p̄coz
dia facit honesta. s; vsus vini p̄cipue sup̄flu
us de q̄ ibi loq̄ videt: magis p̄inet ad itpan
tiā q̄ ad tpantiā. q̄ honestas nō ē ps tpantie
¶ 3°. Honestū dī qd̄ est honoze dignū. sed
iusti z fortes maxie honozāt: vt dicit p̄bus
in p̄ ethicoz. q̄ honestas non p̄inet ad tpan
tiā. s; magis ad iustitiā v̄l fortitudinē. ¶ In z
Eleazar^o dixit vt dī 2° Machabeozum 6°.
Fortit p̄ ḡuissimis ac scissimis legib^o hōe
sta morte pfungar. ¶ 3° ē qd̄ Macrobi^o
honestate ponit p̄c tpantie. Amb^o. etiā in p̄
de offi. tpantie sp̄aliē honestatez attribuit.

¶ R^o dō q̄ sicut s̄ dictū ē: honestas ē qdā
sp̄ialis pulchritudo: pulchro autem oppo
nit turpe: opposita aut̄ maxime se iuicē māi
festāt. z iō ad tpantiā sp̄alr hōestas pertinē
videt: que id qd̄ ē hōi turpissimū z idecētis
simū repellit. s; brutales voluptates. v̄n z ipo
noīe tpantie maxime itelligit bonū rōis e^o
ē moderari z tpare concupiscētias prauas.
Sic q̄ honestas put sp̄ali quadā rōne tpan
tie attribuit ponit pars ei^o: nō qd̄ subiecti
ua vel sicut virtus adiūcta: sed ps inteḡlis
ip̄s^o sicut qdā eius cōditio. ¶ Ad p̄mū q̄ dō
q̄ tpantia ponit ps subiuua hōesti. put sumi
tur in sua cōitate. sic aut̄ nō pōit tpantie ps
¶ Ad scdm dō q̄ vinū i ebrys facit p̄coz
dia honesta s̄m eoz reputatōem. qz videt
eis q̄ sint magni z honozandi. ¶ Ad tertiuū

dō q̄ iusticie z fortitudini debet maior ho
noz q̄ tpantie p̄p̄ maioris boni excellētiā
s; tpantie debet maior honoz p̄p̄ cobibitio
nē v̄tioz magis exprobrabiliū vt ex dicti p3
z sic honestas magis attribuit tpantie s; re
gulā apli. i. ad Cor. 12. q̄ inhonestā n̄ra ma
iozē habent honestatē. s; remouētē qd̄ ibo
nestū est.

¶ Deinde fide

randū ē de p̄ib^o subiectiuif
tpantie. Et p̄ de bis q̄ sūt
circa delectatōes cibozum.

2° de bis que sūt circa dele
ctatōes venereoz. Circa p̄mū cōsiderādum
ē de abstinentiā que est circa cibos z potus.
z de sobrietate q̄ ē sp̄alr circa potū. ¶ Circa
abstinentiā aut̄ cōsiderāda sūt tria. p̄ de ipsa
abstinentiā. 2° de actu eius q̄ est ieiuniū 3°
de opposito v̄tuo qd̄ ē gula. Circa abstine
tiā aut̄ querūtur duo. p̄ v̄z abstinentia sit
virtus. 2° v̄z sit virt^o sp̄alis.

Ad primuz sic proce

dit. Videt q̄ abstinentiā n̄ sit virt^o. Dicit. n.
apls. i. ad Cor. 14. Nō est regnū dei i fimo
ne sed in v̄tute. in abstinentiā aut̄ nō cōsistit
regnū dei. Dicit. n. apls. i. ad Cor. 14. Nō est
regnū dei esca z pot^o: vbi dicit glo. nec i absti
nēdo nec i māducādo esse iusticiā. q̄ absti
nētia nō est virtus. ¶ 3°. Aug^o dicit. io. cō
fes. ad deū loquēs. Hoc me docuisti: vt quē
admodū medicamēta sic alimēta sup̄turus
accedā. s; medicamēta moderari nō p̄inet
ad v̄tutē s; ad artē medicine. q̄ pari rōe mo
derari alimēta qd̄ p̄inet ad abstinentiā n̄ est
act^o v̄tutē s; art^o. ¶ 3°. Dis v̄t^o i medio con
sistit vt h̄ i 2° ethicoz. abstinentiā at̄ nō v̄t^o in
medio cōsistē s; i defectu cū ex subtractione
noīe. q̄ abstinentiā non ē v̄tus. ¶ 3°. Nulla
virt^o excludit aliā. s; abstinentiā excludit pa
tiētā: dicit. n. Grego^o i pastorali q̄ abstinentiū
mētes plerūq; inpatiētia excutit a sinu tran
q̄llitat. ibidē etiā dicit q̄ cogitatōes abstine
tiū nōnūq; sup̄bie culpa transfigit. z ita ex
cludit humilitatē. q̄ abstinentiā non est virt^o
¶ Sed 3° ē qd̄ dī 2. Petri p̄. Ministrare in
fide v̄ra virtutē: in v̄tute aut̄ sciam: in scia at̄
abstinentiā. vbi abstinentiā alys virtutibus cō
numerat. q̄ abstinentiā ē v̄tus. ¶ R^o dō q̄
abstinentiā ex suo noīe ipoztat subtractōem

